

CUM SĂ LE ÎMPĂRTĂȘEȘTI VESTEA BUNĂ TABERIȘTILOR

de Greg Lund și Dean Ridings

Când Zak a ajuns în tabără, nu era nimic în înfățișarea sau în acțiunile sale care să îl deosebească de ceilalți taberiști. În timp ce îl ajuta să își despacheteze lucrurile, liderul lui Zak a observat că acesta era prietenos, dar destul de rezervat.

În timpul următoarelor două zile, Zak și liderul său au petrecut timp împreună în activitățile de tragere cu arcul și în plimbările care se făceau cu bărcile pe lac. Chiar și atunci, Zak nu dădea nici un semn că ar fi avut în suflet o durere imensă.

Într-o seară, pe când cei doi stăteau lângă lac și discutau, liderul l-a întrebat pe Zak despre relația lui cu Dumnezeu. Acesta i-a mărturisit că nu era credincios. Dintr-o dată, Zak izbucni în lacrimi. Îi spuse liderului că mama lui, care fusese credincioasă, murise cu două săptămâni în urmă. Venise în tabără pentru că tatăl lui considera că aceasta l-ar putea ajuta să se gândească și la alte lucruri decât la moartea mamei sale. Zak termină ce avea de spus, simțindu-se fără nici o speranță.

După ce l-a bătut prietenește pe umăr și după un moment de tăcere, liderul lui Zak a început să îi ofere speranță – Vestea Bună a lui Isus Hristos, cuprinsă în versetul din Ioan 3:16. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.“

Zak nu numai că a ajuns să înțeleagă faptul că mama sa trăia și era în cer cu Dumnezeu, dar și-a văzut nevoia de a fi salvat și de a primi siguranța lui Dumnezeu prin Isus Hristos...

Fii gata să ÎMPĂRTĂȘEȘTI DESPRE SPERANȚĂ

Această povestioară adevărată ilustrează modul în care Dumnezeu se folosește deseori de tabere pentru a construi relații bazate pe încredere și pentru a-i aduce pe oameni la Sine. Cu ocazia

diverselor activități din tabără, la concursul de tras cu arcul, în plimbările cu bărcile pe lac, la timpul devoțional pe grupe mici de seara, vei putea observa cum taberiștii încep să își construiască încrederea în ceilalți. În oricare din aceste situații, ei vor pune întrebări, lucru care îți va da ocazia să le explici motivul pentru care ai nădejde în suflet. (1 Petru 3:15)

Fie că lucrezi cu copiii mai mici sau mai mari sau cu elevii de liceu, sperăm că informațiile pe care ți le punem la dispoziție prin această resursă te vor ajuta să profiți din plin de fiecare ocazie pe care ți-o dă Dumnezeu de a împărtăși Vestea Bună cu taberiștii.

Înainte de a te ajuta în acest sens, dorim să te pregătim, oferindu-ți câteva principii de bază.

Vorbele și mărturia vieții

Cineva a afirmat că „oamenilor nu le pasă cât de mult știi despre ei, până când vor ști cât de mult îți pasă de ei“. Acest proverb le amintește creștinilor că ceea ce depune mărturie nu sunt vorbele sau credința noastră, ci ceea ce suntem. Umblarea noastră cu Domnul trebuie să fie în concordanță cu ceea ce spunem.

Rolul pe care ți-l vei asuma într-o tabără va fi diferit de cel asumat la școala duminicală, unde învățătorul îi învață pe copii și apoi îi lasă să își croiască singuri drumul în săptămâna ce va urma; vei oferi instruire și apoi vei rămâne cu taberiștii. Copiii nu vor asculta doar ce le vei spune la timpul devoțional dinainte de culcare, ci se vor uita și la modul în care viața ta este schimbată de Cuvânt, când vei fi implicat în activitățile taberei din zilele următoare. Se vor uita la modul în care vei reacționa când vei pierde la un joc, la modul în care vei interveni pentru a împăca doi taberiști care se ceartă, la felul în care te vei raporta față de ceilalți lideri și cum vei vorbi despre cineva care nu este de față cu tine...

Matei 5:16 afirmă următorul lucru despre creștini: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.“

Nu uita că în tabără cine ești vorbește mai mult decât ceea ce spui. Nu vorbi doar, ci trăiește după cum afirmi! Este genul de viață care le spune oamenilor: „Aduceți-vă camerele video! Filmați! Veți avea ocazia să vedeți ce fel de viață Îl onorează și Îi face plăcere lui Dumnezeu.“

Cu blândețe și respect

Am făcut referire mai devreme la 1 Petru 3:15, care afirmă faptul că cei credincioși trebuie să fie întotdeauna gata să răspundă oricui le cere socoteală de nădejdea care este în ei. Foarte des omitem ultima parte a versetului: „...dar cu blândețe și teamă [respect]“.

Acest lucru este extrem de important atunci când împărtășim Vestea Bună taberiștilor care provin din diverse contexte religioase. Ai grijă să nu critici sau să condamni biserica sau tradițiile familiilor taberiștilor. Pune-le deschis întrebări despre ceea ce cred ei și de ce cred acel lucru. Folosește-te de Scriptură (la sfârșitul acestei resurse vei găsi referințe biblice relevante) mai degrabă decât de opinia sau de tradiția ta pentru a-i ajuta pe taberiști să înțeleagă esența mesajului Evangheliei.

Îți recomandăm călduros să te concentrezi asupra unei relații personale cu Domnul Isus – care este Calea, Adevărul și Viața – mai mult decât asupra diferențelor doctrinare dintre religii.

Nu uita, de asemenea, că taberiștii sunt oameni și nu proiecte. Arată-le că îți pasă de ei – indiferent de starea lor spirituală – și câștigă în felul acesta dreptul de a fi ascultat.

Credincioșie, nu succes

O inscripție de pe biroul lui Chuck Colson avea următorul mesaj: „Credincioșie, nu succes“. La sfârșitul anilor ‘70, Chuck și-a început misiunea în închisori, prin care încerca să ajungă cu mesajul Evangheliei la cei care au provocat și au văzut multă suferință. De la început, această inscripție a fost un simbol care le amintea în mod constant, în special miilor de voluntari ai acestei lucrări, de responsabilitatea creștină de a trăi o viață care să Îl reflecte pe Hristos, să fie vigilenți și să profite de orice ocazie pentru a răspândi Evanghelia. Dumnezeu este Cel care atinge inimile oamenilor.

În timp ce le împărtășești Evanghelia taberiștilor, nu uita că Dumnezeu vrea să fii credincios și nu neapărat plin de succes, pentru că aceasta este treaba Lui și El va lucra prin tine.

Un pas mai aproape de Hristos

Biblia afirmă că unul sădește, altul udă, dar Dumnezeu face să crească (1 Corinteni 3:6). Acest lucru ne îndreaptă spre un principiu strâns legat de acesta, pe care trebuie să îl cunoști: Dumnezeu te poate folosi, de exemplu, pentru a conduce un taberist spre a avea o relație cu Hristos sau pentru a-l aduce pe un altul cu *un pas mai aproape* de El.

Deseori Dumnezeu se folosește de tabere pentru ca oamenii să vadă nevoia lor de El. Unii își vor dedica viața Domnului Isus în tabără și mult mai mulți se vor rededica. Ceea ce este dificil de evidențiat este modul în care lucrează Dumnezeu prin intermediul taberiștilor pentru a-i aduce pe oameni mai aproape de o primă dedicare sau de o umblare mai strânsă cu El.

Analizează tabelul de mai jos: „Un proces din patru etape pentru evanghelizare ca și stil de viață“. Observă deciziile mărunte pe care le iau oamenii pentru a deveni „o nouă făptură în Hristos“ și pașii spre maturizare de după aceea. Rugăciunea pe care ar trebui să o îndrepti spre Dumnezeu în fiecare zi a taberei este ca El să te folosească pentru a conduce fiecare viață pe care o influențezi cu *un pas mai aproape* de El.

UN PROCES DIN PATRU ETAPE PENTRU EVANGHELIZARE CA ȘI STIL DE VIAȚĂ																	
ETAPA	Cultivare					Semănat				Strângerea recoltei				Multiplicare			
ACCENT	Prezența credinciosului. Construirea unui pod al prieteniei.					Prezentarea Evangheliei. Explicarea adevărului biblic.				Convingere. Încurajarea luării unei decizii a credinței pline de sens.				Participare. Integrarea în trupul lui Hristos.			
EXEMPLE	Femeia de la fântână (Ioan 4:1–42); Felix (Fapte 24)					Famenul etiopian (Fapte 8:26–40); sutașul Corneliu (Fapte 10:23–48)				Lidia (Fapte 16:11–15); temnicerul din Filipi (Fapte 16:16–40)				Convertiții din Ierusalim (Fapte 2:40–41); trezirea spirituală a samaritenilor (Fapte 8:1–25)			
	-12	-11	-10	-9	-8	-7	-6	-5	-4	-3	-2	-1	0	+1	+2	+3	+4
DECIZII MĂRUNTE Câteva dintre deciziile mărunte care pot fi luate în cadrul fiecărei etape.	Urmarea propriului drum ales	Perceperea mesagerului	Atitudine pozitivă față de mesager	Observarea vieții diferite a mesagerului	Conștientizarea relevanței Bibliei pentru viață	Atitudine pozitivă față de Biblie	Conștient de principiile Evangheliei	Înțelegerea semnificației și a implicațiilor Evangheliei	Atitudine pozitivă față de Evanghelie	Recunoașterea nevoii personale	Decizia de a acționa	Pocăința și credința	O nouă făptură în Hristos	Confirmarea credinței	Asimilarea în cadrul unei comunități care poartă de grijă	Creșterea și maturizarea în asemănarea cu Hristos	Acțiune! Mobilizarea pentru multiplicarea de ucenici

Adaptat după *Living Proof – A Small Group Video Series Discussion Guide*, based on the book by Jim Petersen, © 1990 The Navigators and Christian Business Men’s Committee. Used by permission of NavPress, Colorado Springs, Col. Toate drepturile rezervate.

Dumnezeu se va folosi de UNICITATEA PERSONALITĂȚII TALE

Atunci când vine vorba despre depunerea mărturiei în fața oamenilor, mulți creștini nu se simt în largul lor. Nu le este comod să împărtășească Evanghelia. Din ce motiv? În mare parte, datorită înțelegerii greșite a ceea ce implică acest lucru. Unii cred că a depune mărturie înseamnă a predica undeva la un colț de stradă. Alții spun că înseamnă să împarți tractate străinilor la restaurante și în magazine.

Dumnezeu îi cheamă pe unii oameni să îndeplinească astfel de lucrări, dar statisticile arată că majoritatea celor care devin creștini depun mărturie în cadrul relațiilor pe care și le formează, în special familiei și prietenilor. După cum am menționat anterior, relațiile se dezvoltă rapid în tabără. Poate că din această cauză sunt atât de mulți care vin la Hristos în acest cadru al taberei.

Alții spun că a depune mărturie „pur și simplu nu mă caracterizează“. Este de mare ajutor să știm faptul că Dumnezeu are un plan unic pentru fiecare creștin în parte. Dumnezeu ne călăuzește pentru a forma relații strategice și se folosește de unicitatea personalității noastre pentru a-i atrage pe oameni la Sine. Gândește-te la următoarele exemple biblice și, în timp ce faci acest lucru, observă etapele din tabelul *Un proces din patru etape pentru evanghelizare ca și stil de viață*, care se aplică pentru fiecare dintre persoanele menționate, pentru că vei găsi taberiști care vor face parte din fiecare categorie descrisă.

Pavel a adus argumente în favoarea creștinismului

Fiind acuzat că a comis fărâdelegi și fiind apoi închis pe nedrept, apostolul Pavel a profitat din plin de ocazia unică de a se apăra înaintea guvernatorului Festus, a regelui Agripa și a celorlalți (Fapte 26). Pavel nu numai că și-a prezentat istoria convertirii, dar și-a susținut cauza înaintea autorităților. Și-a expus concepția filozofică la Atena, cetatea plină de idoli, unde unii l-au luat în derâdere, dar alții au devenit urmași ai lui Isus (Fapte 17:16–34).

În timp ce Festus l-a acuzat pe Pavel că înnebunise, Agripa părea a fi interesat în ceea ce spunea el. (Etapa I: Cultivarea). După aceea s-a eschivat: „Crezi că mă poți convinge să devin creștin într-un timp atât de scurt?“, l-a întrebat el pe Pavel, care i-a răspus în schimb: „Fie că se va întâmpla acest lucru în scurt timp sau peste mult timp, mă rog lui Dumnezeu ca nu numai tu, dar și toți cei care mă ascultă astăzi, să devină ceea ce sunt eu, în afară de faptul de a fi în lanțuri.“

Deși conținea elemente filosofice, mărturia pe care a depus-o Pavel nu era una care să-i înfrunte pe ceilalți – a dat dovadă de blândețe și respect, de credincioșie și nu de dorința de a avea succes. Poate că o asemenea abordare logică te caracterizează și pe tine. Pentru a te ajuta în rectificarea detaliilor, invită un prieten care să te asculte și să îți cizeleze prezentarea.

Orbul își spune povestea

Isus și ucenicii Săi au întâlnit un orb din naștere (Ioan 9). Isus a spus că omul era orb ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu și apoi l-a vindecat. (Etapa I: Cultivarea). Acest lucru i-a făcut pe liderii religioși din acele vremuri să se mânie.

Alții erau ca niște spectatori în timp ce fariseii îl întrebau pe orb despre Isus. Imaginați-vă ce gânduri îi treceau orbului prin minte: *Liderii aceștia religioși sunt învățați, oameni respectabili. Eu nu am nici un fel de școală; sunt un simplu cerșetor. Cine sunt eu ca să vorbesc cu ei?* Deși nu era prea sigur de identitatea Domnului Isus și nu avea un stil elocvent de a vorbi, le-a spus simplu ce se întâmplase: „eu una știu: că eram orb și acum văd!“

Poate că ești nou în credință sau ai puțină instruire ca lider (consilier) sau chiar deloc, dar știi ce a făcut Isus pentru tine. Fii gata să împărtășești din Evanghelie în tabără, pregătindu-ți o prezentare de cinci minute și o frază despre modul în care ți-a schimbat Isus viața.

Isus a avut compasiune față de oameni și har

Samariteanca era acel gen de femeie pe care oamenii o disprețuiau (Ioan 4; Etapa I: Cultivarea). Avusese cinci bărbați, iar acum trăia cu un bărbat cu care nu era căsătorită. Din cauza acestui lucru, era forțată să meargă la fântână după apă de-abia la prânz, în arșița soarelui, când ceilalți nu mergeau. Într-o zi, când s-a dus să scoată apă, l-a întâlnit pe Isus, care a uimit-o prin compasiunea pe care a arătat-o față de ea. Deși a încercat să schimbe firul discuției spre „religie“, felul direct al Domnului Isus, temperat de harul și dragostea Sa, i-a străpuns inima de gheață.

Ea a devenit creștină, ba mai mult, s-a întors în comunitatea din care făcea parte și i-a chemat pe oameni să Îl întâlnească pe Isus. Până la urmă, întreaga comunitate a ajuns să creadă în Isus.

Pregătește-te pentru cei care au avut un trecut tumultuos și pentru cei care evită să discute despre problemele cu care se confruntă vorbind despre „religie“. Arată-le compasiune, har, dragoste și pune accent pe relația personală cu Isus. Cere-I Domnului să îți tempereze felul tău direct de a fi, în timp ce le explici ce crezi și de ce crezi acele lucruri.

Filip îndreaptă atenția spre Scripturi

Filip a urmat călăuzirea lui Dumnezeu de a merge pe un anumit drum de la Ierusalim spre Gaza (Fapte 8:26–40). În timp ce mergea, s-a întâlnit cu un etiopian, „un famen cu mare putere la împărăteasa Candace a etiopienilor“. (Etapa a-II-a: Semănatul) Bărbatul etiopian fusese la Ierusalim ca să se închine și, în drum spre casă, stătea în carul lui și citea din Isaia. Duhul Sfânt l-a îndemnat pe Filip: „Du-te și ajunge carul acesta!“

Filip a alergat spre car și îl auzea pe etiopian cum citea din Isaia. L-a întrebat: „Înțelegi tu ce citești?“ Famenul a răspuns: „Cum aş putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?“ L-a invitat pe Filip să vină și să stea lângă el, iar Filip a profitat de această ocazie pentru a cerceta Scriptura împreună cu acest nou prieten și a-L prezenta pe Isus.

Observă sensibilitatea lui Filip față de călăuzirea Duhului Sfânt – fii atent la ușile deschise! Dacă dorești să ajuți pe cineva să înțeleagă Scriptura, subliniază sau memorează acele pasaje care îți vor fi de folos când vei dori să faci acest lucru. Și taberele se încadrează aici, deci pregătește-te pentru o discuție mai lungă, dar fii gata și pentru una mai scurtă!

Pușcăriași profită de situația de criză

Ca în fiecare zi, temnicerul din Filipi îi supraveghea pe pușcăriași (Fapte 16:25–34). Dacă fugea cineva, trebuia să plătească cu viața. Ceea ce l-a pus în încurcătură în acea zi era atitudinea urmașilor lui Isus, care, deși fuseseră bătuți și aruncați în temniță, cântau cântări de laudă și se rugau. Deodată, un cutremur a făcut să se deschidă ușile și s-au desfăcut lanțurile fiecăruia, făcând evadarea posibilă. Pentru că Paul, Sila și ceilalți din închisoare nu au evadat, cruțând în acest fel viața temnicerului, acesta „a sărit înăuntru și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila“ și i-a întrebat: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?“ (Etapa a-III-a: Strângerea recoltei)

Toate aceste împrejurări le-au dat lui Pavel și lui Sila ocazia de a-i spune temnicerului din Cuvânt, dar și să vestească Cuvântul tuturor celor din casa lui. În acea zi, temnicerul și familia sa și-au dedicat viețile Domnului Isus.

Ia decizia de a pune în practică ceea ce ai învățat în tabără. Fii pregătit, în cazul în care apare vreo situație de criză minoră sau majoră (acasă sau în tabără), să îi ajuți pe taberiști să vadă lucrurile din perspectiva lui Dumnezeu. Când vei face acest lucru, spune-le taberiștilor ce trebuie să facă pentru a fi mântuiți.

Cum să împărtășești VESTEA CEA BUNĂ

Înțelegi acum modul în care se folosește Dumnezeu de personalitatea unică a poporului Său și de ocaziile pe care le creează pentru ca Evanghelia să fie răspândită.

Toți cei care au devenit creștini recunosc două lucruri: că au o problemă (nevoia de a fi salvați) și că Dumnezeu are o soluție (planul lui Dumnezeu prin Isus Hristos). Poate că cel mai potrivit mod de a ilustra aceste două aspecte taberiștilor este prin *vești proaste* și *vești bune*.

Cu toții am avut parte de glume de genul veștilor bune și rele. Eficiența acestor glume este dată de punerea lor în contrast puternic. În acest fel, lucrurile vor fi văzute din altă perspectivă. În exemplele biblice pe care le-am analizat, am văzut că oamenii au devenit receptivi față de Vestea cea Bună datorită perspectivei sumbre pe care le-o oferea vestea cea rea. Provocarea pentru tine ca și lider sau consilier este: „Cum să arăt taberiștilor *vestea proastă* din viața lor, astfel încât să fie dispuși să asculte Vestea Bună despre Domnul Isus?”

Mai întâi, vestea cea rea: Plata păcatului este moartea.

Romani 3:23 afirmă: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu“. Toți oamenii, indiferent de educație sau de stilul lor de viață, au ratat ținta; au tendința înăscută de a încălca Legea lui Dumnezeu. Acest adevăr este fundamentul pe care se clădește vestea proastă. Un lider chibzuit și călăuzit de Duhul Sfânt îl poate ajuta pe taberist să vadă vestea rea din viața sa.

În cazul copiilor, această veste proastă poate fi neascultarea de părinți sau minciuna. În cazul tinerilor, poate fi vorba de furt, de relații sexuale premaritale sau de droguri. Ideea este că nu trebuie să insiști pe vestea rea, ci să o folosești pentru a arăta taberistului situația cumplită în care se află și să aduci în perspectivă Vestea cea Bună.

Întorcându-ne la gluma despre vestea cea bună și cea proastă, putem afirma că nu putem ști cât de bună este Vestea Bună dacă o nu auzim mai întâi pe cea rea. Care este mai exact vestea proastă pentru cei care nu Îl cunosc pe Isus?

Iată elementele esențiale ale veștii rele:

1. Suntem cu toții vinovați de încălcarea Legii lui Dumnezeu.
2. Pedepșa pentru neascultarea de Legea lui Dumnezeu este separarea de El.
3. Nu putem face nimic prin puterile noastre care să creeze un pod de legătură între noi și Dumnezeu.
4. Atât timp cât suntem despărțiți de Dumnezeu, nu ne putem aștepta decât la condamnare la moarte și după aceea la iad, care este despărțirea veșnică de El.

Taberistul care înțelege vestea rea este conștient că nu este într-o relație bună cu Dumnezeu și că nu poate face mare lucru ca să îndrepte situația. Când va ajunge în acest punct, taberistul va fi pregătit să audă Vestea Bună despre Isus Hristos.

Acum urmează Vestea cea Bună: Darul lui Dumnezeu este viața veșnică

În Luca 4:18–19, Isus Și-a prezentat ceea ce unii au numit crezul: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului.“

Cu siguranță că Isus ne înțelege falimentul, sclavia și orbirea; Vestea Bună despre care vorbește, ne oferă o soluție pentru vestea rea cu care trebuie să ne confruntăm. Dar în ce constă Vestea Bună a Domnului Isus? **Iată elementele sale esențiale:**

1. Dumnezeu ne iubește pe toți.
2. L-a trimis pe Fiul Său, Isus Hristos, să ia asupra Sa pedeapsa pentru că noi am încălcat Legea.
3. Dacă acceptăm oferta lui Dumnezeu prin Isus Hristos, vom fi socotiți nevinovați în ochii lui Dumnezeu și vom putea veni la El ca și cum nu am fi încălcat Legea Sa.

În final, îți vom oferi o serie de referințe biblice la care să meditezi atunci când îi vei ajuta pe taberiști să înțeleagă vestea rea și apoi pe cea bună.

Mai întâi, vestea cea rea

Suntem cu toții vinovați de încălcarea Legii lui Dumnezeu.

Nu este nici un om neprihănit. (Romani 3:10)

Toți au păcătuit. (Romani 3:23)

Suntem robi ai păcatului. (Galateni 3:22)

Pedeapsa pentru neascultarea de Legea lui Dumnezeu este moartea și separarea de El.

Plata păcatului este moartea. (Romani 6:23)

Păcatul seamănă distrugerea. (Galateni 6:8)

Păcatul ne separă de Dumnezeu. (Coloseni 1:21)

Nu putem face nimic prin puterile noastre pentru a rezolva problema păcatului.

Ascultarea de Lege nu ne mântuiește. (Galateni 2:16)

Faptele bune nu ne salvează. (Efeseni 2:8-9)

Mila lui Dumnezeu ne salvează. (Tit 3:4-7)

Acum Vestea cea Bună

Dumnezeu ne iubește.

Dumnezeu iubește toată lumea. (Ioan 3:16)

Hristos a murit pentru a ne ierta păcatele și pentru a restabili relația cu Dumnezeu.

Suntem reconciliați prin moartea lui Isus. (Romani 5:10)

Relația noastră cu Dumnezeu a fost restabilită (2 Corinteni 5:18)

Prin Hristos suntem fără prihană. (Coloseni 1:22)

Putem fi „salvați“ de vestea cea rea.

Pentru aceasta, trebuie să credem în Isus. (Ioan 3:16)

Salvarea are consecințe astăzi și pentru veșnicie.

Primim iertare. (Coloseni 1:14)

Avem o viață nouă. (2 Corinteni 5:17)

Avem pace cu Dumnezeu. (Romani 5:1)

Avem încredere înaintea lui Dumnezeu. (Efeseni 3:12)

Nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu. (Romani 8:35-39)

Dumnezeu lucrează în noi. (Filipeni 1:6)

Avem viața veșnică. (Ioan 5:25)

Am da dovadă de neglijență dacă nu am menționa despre rolul vital pe care îl joacă păstrarea legăturii cu cei care sunt noi convertiți. Unele tabere au anumite proceduri de păstrare a legăturii; cere sfatul celor în drept despre cum poți să îi ajuți pe taberiști să devină niște creștini maturi. Poți apela și la resursele oferite de CCI.

Ca lider sau consilier, vei întâlni adolescenți pe care să îi cheme Jennifer, Andrew, Sarah sau Zak – a cărui povestire ți-am împărtășit-o la început... copii fără speranță, într-o lume lipsită de speranță. Fie ca Domnul să te călăuzească și să te folosească în împărtășirea nădejzii pe care o ai (1 Petru 3:5), Vestea Bună a Domnului Isus.

© **Campingul Creștin Interconfesional - CCI**

Nici o parte din acest material nu poate fi reprodusă fără permisiune scrisă.